

vante for behandlingen af den administrative sag, må ikke videregives. Der vil normalt være hjemmel i anden lovgivning til, at en offentlig myndighed kan indhente oplysninger til brug for tilsyns- eller kontrolfunktioner. Bestemmelsen tager imidlertid også sigte på, at eksempelvis sygehusadministrationen eller amtets sygehusforvaltning kan indhente oplysninger vedr. patienter til brug ved tilsyns- og kontrolopgaver. Det forudsættes, at udlevering af oplysninger efter denne bestemmelse kun vil finde sted i begrænset omfang, og således at der ved en eventuel videregivelse af oplysninger om patienten udfærdiges en redegørelse eller lignende til brug ved det konkrete formål. Der vil også i medfør af bestemmelsen kunne videregives oplysninger til en administrativ instans som led i klagesagsbehandling.

Der vil endvidere i medfør af bestemmelsen kunne videregives oplysninger fra sundhedspersoner til amtskommuner til brug ved tilsyn og kontrol i forbindelse med sygesikringsordningen. Også i denne situation forudsættes det, at der foretages en nøje vurdering af detaljeringsgraden af de oplysninger, der videregives med henblik på at sikre, at der alene videregives helbredsoplysninger m.v., der er nødvendige for den modtagende myndighed af hensyn til kontrol m.v.

Efter *stk. 3* er det den sundhedsperson, der i besiddelse af de fortrolige oplysninger, der afgør, hvorvidt videregivelsen er berettiget, jf. den tilsvarende bestemmelse i § 24, *stk. 4*. Bestemmelsen vil navnlig have betydning for videregivelse efter *stk. 2*, nr. 2 og 3. Reglen vil ikke, jf. bemærkningerne til § 24, *stk. 4*, være til hinder for, at en ansættelsesmyndighed som en tjenstlig pligt kan pålægge sundhedspersoner at videregive helbredsoplysninger i de tilfælde, hvor sundhedspersoner er berettiget til det efter bestemmelsen. For så vidt angår videregivelse af oplysninger efter *stk. 2*, nr. 1, vil den pågældende altid vil være forpligtet til at udlevere de oplysninger, som en myndighed m.fl. i følge bestemmelser i særlovgivning har krav på at få udleveret, og som må antages at have væsentlig betydning for myndighedens sagsbehandling.

I de særlige tilfælde, hvor der er sket videregivelse af helbredsoplysninger m.m. efter *stk. 2*, nr. 2, skal vedkommende efter *stk. 4* så hurtigt som muligt orienteres om, at videregivelse har fundet sted ledsaget af en grundelse herfor. Reglen svarer til § 24, *stk. 5*.

Til § 27

Bestemmelsen svarer i princippet til forvaltningslovens § 28, *stk. 4 - 5*, og fastslår således, at samtykke i de i § 26, *stk. 1*, nævnte situationer, dvs. i alle de til-

fælde, hvor der ikke er tale om videregivelse til sundhedspersoner i forbindelse med undersøgelse, behandling og pleje af patienten, skal være skriftligt og senest bortfalder 1 år efter det er givet jf. *stk. 2*. Kravet om skriftlighed kan dog fraviges, når sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt taler herfor.

Bestemmelsen er en skærpe af den nævnte bestemmelse i forvaltningsloven, idet kravet om skriftligt samtykke også gælder, når der er tale om videregivelse inden for samme forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens definition heraf.

Efter *stk. 3* fastsætter sundhedsministeren nærmere regler om kravet til et samtykke efter *stk. 1*.

Til § 28

Efter *stk. 1* kan der fra en sundhedsperson videregives oplysninger om afdødes sygdomsforløb, dødsårsag og døds måde til afdødes nærmeste pårørende, såfremt det ikke må antages at stride mod en afdød patients ønske og hensynet til afdøde. Bestemmelsen tager sigte på den situation, hvor afdødes nærmeste pårørende ønsker oplysninger om årsagen til dødens indtræden m.v. Dette vil typisk ske ved, at de nærmeste pårørende henvender sig til det sygehus, hvor vedkommende var indlagt og efterfølgende afgik ved døden. Bestemmelsen omfatter også de tilfælde, hvor vedkommende f.eks. afgik ved døden på et plejehjem. Her vil de pårørende efter bestemmelsen på begæring kunne få de nævnte oplysninger af en sundhedsperson.

I Sundhedsministeriets vejledning nr. 193 af 7. december 1993 om aktindsigt i helbredsoplysninger anføres det, at det normalt vil være naturligt at informere de nærmeste efterladte pårørende om en afdød patients sygdomstilfælde og i den forbindelse lade dem se eller få en kopi af afdødes journal, medmindre en konkret interesseafvejning falder således ud, at de pårørendes interesse skønnes at måtte vige. De pårørende har imidlertid ikke efter lov om aktindsigt i helbredsoplysninger en egentlig ret til få oplysninger om afdødes sygdomsforløb m.v., således som det nu foreslås i bestemmelsens *stk. 1*.

Bestemmelsen angiver ikke præcist personkredsen for de efterladte, der efter bestemmelsen kan modtage oplysninger om afdøde, udover at de skal være nærmeste pårørende. Det vil således bero på et skøn ud fra den konkrete situation, hvilke personer der i hvert enkelt tilfælde må anses for nærmeste pårørende. Der henvises til bemærkningerne til § 9, hvor begrebet »nærmeste pårørende« er uddybet.

Efter *stk. 1, 2. pkt.*, kan der endvidere videregives oplysninger til afdødes nærmeste pårørende efter reglen i § 26, *stk. 2*, nr. 2. Bestemmelsen tager bl.a.